

Зашто сам уписао овај смер

Зашто сам уписао овај смер? Хм... Веома просто питање, које не захтева компликован одговор, али на њега није лако одговорити. Одлука о уписивању овог смера (Информатике) на Математичком факултету је чисто професионалне природе.

Још као дете сам био врло радознао и знатижељан, тако да ме је одувек занимало како одређене ствари функционишу. Било да је у питању био аутомобилчић на батерије или комшијин телевизор. Постављао сам много више питања него што сам добијао одговора на иста. Тада сам решио да до истих дођем самостално, што је у много случајева значило да је сваки од тих малих аутомобила морао да се растури у саставне делове. То је било само пола посла јер сам желео да исте поново склопим у једну целину. Како су ми афинитети расли, желео сам и да све то поново ради и функционише, као и пре „ремонта“ (што, морам признати, није увек био случај :) Иста ситуација је била и приликом мојих првих контаката са рачунаром. Прво ме је занимало шта (и како) одређена компонента ради, како се користи, а касније и од чега се иста састоји. На почетку сам се сусретао са много стручних термина, чије ми је значење било потпуно страно, а сада су саставни део мог свакодневног живота. Из дана у дан је, услед много знатижеље, моје знање о рачунарима расло. После читања много (више или мање стручне) литературе, часописа, размене искустава са пријатељима и многобројним корисницима Интернета, питања су почела да се спајују са одговорима, знатижеља је прерасла у ентузијазам, а питања која сам ја постављао другима, сада други постављају мени. И тако све у круг...

Прво сам мислио да не знам ништа. Онда сам услед сазнања многих ствари дошао до момента када сам мислио да знам све. То је подсећало на оног младића који је желео да оде до места где се небо и земља спајају. Прелазећи пут од једног до другог брда, увек му се причињавало да је линија у којој се небо спаја са земљом баш иза следећег брда, али увек је постојало оно „следеће“. Тада сам схватио да, у суштини, не знам ништа и да је моје знање, колико год велико било, неупоредиво мало у односу на бесконачност (нових) могућности и сазнања. Било који човек може знати много, мање или више у односу на неког другог, али ни један човек не може знати све. Космос (укључујући ту и *човечанство* као његов део илити подскуп) је још увек неистражен у тој мери да бих могли да шпекулишемо о томе да ли би (и како) нека друга творевина била у стању да обједини и користи сва знања, зато ћу то оставити за неку другу прилику.

Када су рачунари у питању, ипак не морате имати сва знања овог света да би били успешни у послу којим се бавите. Довољно је да знате елементарне основе информатике и рачунарства и да се усредсредите на уско специјализирање једне од

њих. Ретко коме треба неко ко зна „од свачега по мало“, јер када се проблем јави, решење ћете потражити код некога ко је експерт за област у коме је исти настао. У складу с' тим, „И-смер“ Математичког факултета нам пружа могућност да дођемо до потребних знања која су нам довољна за даље самостално усмеравање и усавршавање. Наравно, одлука о уписивању студија на „Матф-у“, није била лака и није донета „преко ноћи“.

По природи сам такав да ме занимају многе ствари, али сужење обима интересовања је било неминовно, тако да је информатика превагнула и свој пут настављам у том правцу. Још пре завршетка основне школе, донео сам одлуку да ћу уписати студије информатике, па сам се, сходно томе, одлучио за Гимназију као извор широког општег образовања и добре потпоре за касније студије. У том периоду је информатика била популарна на Електро-техничком факултету, тако да сам доста пажње посвећивао физици. У међувремену је информатика почела да добија на популарности и на ФОН-у¹, а од прошле године и на Математичком факултету.

ЕТФ² фаворизује електронику и хардвер³, Матф⁴ софтвер⁵, а ФОН прави неки баланс, тако да дотиче и хардвер и софтвер, али акценат ставља на организацију и управљање тј. менаџмент. Сви они имају своје предности и своје мане.

- Електроника јесте занимљива јер без ње рачунари не би ни постојали, али са друге стране и није неки креативни посао. За развој неке нове технологије потребна су огромна финансијска улагања, а када се до истих ипак дође, тренд диктира онај ко има новца, тако да електроничари углавном само остварују туђе идеје. Наравно ово није увек случај, али у највећем броју случајева јесте.
- Менаџмент је последњих година изузетно популаран, тако да је сада на тржишту рада много људи из те струке. Организација рада може бити

¹ Факултету Организационих Наука

² Електро-технички факултет

³ хардвер (eng. *hardware*)

⁴ Математички факултет

⁵ софтвер (eng. *software*)

веома креативно занимање, јер омогућава спровођење иновативних идеја у дело. И што је најзанимљивије, у свему томе ви сте „мозак“, а не „радна снага“. Међутим, поново се у причу уплићу ресурси и средства, тако да се остварују само економски исплативе идеје, али то доста зависи и од самог сналажења менаџера да „прогура“ ствари на профитабилан начин (*реклама све продаје*).

- Дизајн софтвера је такође подређен неким вишим органима, али то не мора бити случај. Свако може написати неки свој програм и пласирати га индивидуално на тржиште. Поред тога, програмирање је класична дисциплина рачунарства, тако да је увек актуелно. Било је посла за програмере и пре педесет година и сада, а биће га и у будуће.

Сагледавши све аспекте, као и неке своје личне планове и интересовања, одлука је на крају пала на „И-смер“ Математичког факултета у Београду. Мој најбољи друг је прошле године уписао исти смер (то је уједно била и прва генерација уписана на смер Информатике) тако да је делио своја искуства са мном, те сам стога упознат са планом и програмом рада на истом.

На Математичком факултету се налази елита младих кадрова из наше земље, што отвара широке могућности размене искустава са осталим колагама. Поред тога, програм је усклађен са *Болоњском декларацијом*, тако да је диплома призната свуда у свету, што је веома битно за посао, као што је програмирање, који је глобални тренд. Сам систем студирања нам пружа и могућност преношења бодова, тако да је могуће (редовне или магистарске) студије наставити на неком од иностраних универзитета.

Неки моји лични планови за будућност обухватају ангажовање на одређеним научно-истраживачким радовима, раду на развоју и популаризацији система отвореног кода, као и популаризацији саме информатике на просторима Србије. Такође радим на развијању неких нових идеја када је софтвер и интерфејс корисника са електронским уређајима (и рачунарима међу њима) у питању, али све то је још увек само на папиру, јер се не осећам довољно зрелим за самостално упуштање у неки тако велики пројекат. Стога се наддам да ће ми знање, које ћу стећи на овом смеру, омогућити спровођење својих садашњих и будућних идеја у дело.

Све то је допринело мојој одлуци да упишем баш овај смер. Задовољавање неких мојих личних интересовања, стицање нових знања, размена искустава и просперитет за будућност су само делови слагалице коју треба склопити. Из дана у дан у пазл⁶ мог живота уграђује се по који нови део, тако да крајња слика (која ће се градити целог животног века) постаје све јаснија и потпунија. Ове студије доживљавам као фазу свог живота у којој градим степеник(е) за будућност.

Бранко Ђурковић 25/06

⁶ пазл - слагалица (eng. puzzle)